

[A. M. Hansen.]

og alt dette skal gaa til at dække Sukkerfabrikkernes Driftsunderskud. Saa forstaaer man Skuffelsen. Og dér er det, jeg mener, at det er nødvendigt, at der ændres noget. Det kan ikke være ret og rimeligt, at Sukkerfabrikkerne i et saadant Misvækstaaer skal have dækket alle deres Driftsudgifter, muligvis med Afskrivninger og Henlægninger, og oven i Købet 4 pCt. til Aktiekapitalen, medens den anden Part, Dyrkerne, skal have hele Risikoen. Det er ikke glemt, hvorledes Sukkerfabrikkernes Aktionærer i 1933 trods Lovens Forudsætninger gennemtvang en Forrentning af 7 pCt. Den sidste Procent — en Procent koster 225 000 Kr. — tog de, saa vidt jeg ved, af en af Institutionens Fonds. Naar det er et saa rigt Selskab, som her er Tale om, mener jeg, der maa kunne gives Henstand for en Del af det Driftsunderskud, Fabrikkerne har, saadan at de 4 à 4½ Mill. Kr., som er forrige Aars Høstoverskud, som er gaaet ind i Sukkerfonden, og om hvis Anvendelse den højtærede Minister selv har udtalt, at Rigsdagen maa tage Beslutning, anvendes til Mildnelse af de overordentlige Vanskeligheder, Sukkerroedyrkerne er kommet i. Sukkerroedyrkerne maa kunne give Henstand i Haab om, at de kommende Sukkeraar, for hvilke der nu skal lovgives, maa give Oprensning. Saa bliver der et mere ligeligt Forhold mellem den Risiko, som Dyrkerne maa tage, og den, Sukkerfabrikkerne maa tage.

Jeg udtaler derfor det Haab, at det i Aar som tidligere Aar skal lykkes Ministeren og Udvalget at naa til et taaleligt Resultat for alle de Parter, som har Interesse i dette Spørgsmaal. Om Fordelingsspørgsmaalet, som er drøftet en hel Del, vil jeg kun sige, at naar Sukkerroedyrkerne har organiseret sig, og naar deres Talsmænd er i stadig Forhandling med den højtærede Minister, vil det være det naturligeste at henvide til, at disse Parter enes om en Fordeling. Kan de det, vil jeg give min Tilslutning dertil.

Jeg udtaler igen det Haab, at det maa lykkes os at faa gennemført en Ordning, som i nogen Grad tilfredsstiller Sukkerroedyrkerne. Jeg ønsker at sige, at i de Tider, vi gennemlever i Danmark, hvor Landbruget er inde i saa store Vanskeligheder, som det er, er der ikke nogen enkelt Gren af Landbruget, der kan vente at have en gylden Tilværelse. Men kan Forholdene arte sig saaledes, at vi kan skabe en saadan Ordning, at der kan blive taalelige Vilkaar for Sukkerroedyrkingen, tror jeg ogsaa, at de besin-

dige Sukkerroedyrkere vil føle sig trygge og tilfredse.

Hans Hansen (Rørby): Foregaaende ærede Ordførere har fremhævet de Vanskeligheder, der var til Stede i Fjor, da vi behandlede Sukkerordningen, fordi der var et overskydende Kvantum Sukker. I Aar synes det at være lige saa vanskeligt, fordi der mangler Sukker. Det er klart, at den Opgave, Lovgivningsmagten her har paataget sig, er lige vanskelig, enten Høsten giver Overskud eller bliver for ringe. Hvert Aar, naar vi har behandlet denne Sukkerordning, har jeg gjort Bemærkninger mod de Forsøg, Staten her gør paa Planøkonomi, men det er klart, at naar vi har en Lov, maa man søge at arbejde med paa, at alle bliver stillet lige for Loven.

Lovforslagets § 5 tager i Anledning af den ringe Roehøst Sigte paa at udligne Tabet for de Roedyrkere, der i 1934 har haft for ringe Udbytte af deres Sukkerroearealer, idet den bestemmer, at der skal uddeles et Beløb paa 1 200 000 Kr. Dette Beløb vil, saa vidt man kan se, kun strække til til ca. Halvdelen af Høsten, nemlig de 3,8 Mill. Dobbeltcentner, saaledes som det staaer anført i Bemærkningerne, medens det samlede Udbytte har været 7,8 Mill. Dobbeltcentner. De nærmere Regler for Fordelingen af Beløbet er ikke anført i Lovforslaget, men i Bemærkningerne. Efter den foregaaende ærede Talers Oplysninger er det Meningen, at Fabrikkerne forlods skal have 3 Mill. Kr. til Dækning af det Driftstab, Fabrikkerne har haft paa Grund af den lave Sukkerprocent, medens Dyrkerne kun skal have det resterende af de 4,2 Mill. Kr., nemlig 1,2 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch omtalte, at der var 2 Metoder til Fordeling af Beløbet, og det er rigtigt, det staaer anført i Bemærkningerne, men efter min Mening er der en tredje, nemlig efter Forholdet mellem Dyrkerne og Fabrikkerne. De 2 Metoder til Fordeling af de 1,2 Mill. Kr. vil efter min Mening begge virke meget vilkaarligt. Der er i Dag kun gjort Rede for den ene, nemlig den, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch omtalte, og jeg synes, det ærede Medlem begrundede sin Opfattelse rigtigt, nemlig at den Roedyrker, der har gjort et stort Forarbejde og med særlig stor Omhu passet sin Roemark og tilført den megen Kunstgødning, saaledes at han har opnaaet de 150 Dobbeltcentner, som er Gennemsnittet de sidste 10 Aar — han faar altsaa intet. Det er det samme, som saa